Малко странно ще е писмото ми, но с никой не мога да споделя това, което ме измъчва всяка нощ. По-скоро ме е страх, че напоследък жена ми почна да ме подозира. И то с право. Ето за какво става дума.
Преди година случайно попаднах на филм по телевизията, дори не му помня името, но еротичната сцена и до днес е пред очите ми - актьорът нежно разсъблича жена, която стене от удоволствие и възбуда. Тя го целува, гали го навсякъде, вие от екстаз. Едва ли има мъж на земята, който не би искал такава жена до себе си. Това е ясно. Друго обаче не мога да разбера. Защо образът на актрисата ми се запечата дълбоко в съзнанието и всяка нощ се появява в сънищата ми.
Със съпругата ми нямам никакъв проблем – любим се редовно и бих казал, качествено, уж нищо не ми липсва, но сцената от филма ме разлюлява. Дори буквално – жена ми твърди, че все по-често се въртя в леглото, не спя спокойно, а като се събудя, съм възбуден. Естествено, тя намазва. Не че ми е зле, но не бих искал да се будя от еротични сънища. Все пак не съм тийнейджър, мъж на 36 г. съм.
Ако д-р Илия Врабчев може да ми даде отговор защо се получава така, ще му бъда безкрайно признателен.

Христо, 36 г.

Здравейте Христо,

Малко ме затруднихте в моя отговор на писмото Ви до мен. Защото както се казва на

медицински език тук симптоматиката е много образна и с доста подчертана причина. Важното е да успея да разделя плявата от зърното. Не съм сигурен че мога да бъда достатъчно перфектен в отговора си до Вас от гледна точка на психологията, но ще се постарая да опитам и ще го сторя. Защото човек ако не опитва и не прави нищо, то тогава за какво живее?

Винаги съм казвал, че сексът не е между бедрата ни, а между ушите ни. И не само аз, а всички колеги сексолози по света. И така ще бъде во веки веков. И всички ние визираме главния ни мозък. Та той е седалище на централната ни нервна система. И още, на психиката ни. А тя включва – съзнание, разум, воля и емоции. Иначе казано – тук се будим и заспиваме. Тук разсъждаваме, разбира се за нас самите, кое е добро и кое е лошо. Тук се влюбваме и обичаме. Но тук и страдаме. И тук ни боли, понякога много. Но понякога много се радваме. Какво да се прави – емоции, добри и лоши. Дай Боже повечето да са добри. И най-важното тук са възприятията ни за това, което се случва с нас. И то пак е – добро и лошо. Както пееше преди време певецът Георги Христов песента за черно и бяло. Искаме, не искаме е така. Но понякога това, което сме изживели наяве, се отпечатва във нас. По-скоро в психиката ни. И от там потъва в онези дълбини, които някои, кой знае защо, наричат подсъзнание. Може би са прави. Не знам. Но благодарение на многогодишната ни практика съм се убедил и знам много добре, че така наречената ни памет е много избирателна, излиза наяве, а както е при Вас самия – понякога насън това, което сме преживели преди това и ни носи добро настроение, задоволство и най-вече щастливо преживяване. А след това искаме - не искаме, то винаги напомня за себе си. На кого? На нас самите. Като е при вас – хубавото преживяване от любовните сцени на този филм се отпечатал в съзнанието, а може би има и съответният отпечатък и в подсъзнанието Ви. И от тогава насам не ви дава мира. Всъщност иска себе си. Това напоследък, не знам защо, но го наричат с една дума – идол, а на английски (видите ли) звучи – айдъл. Няма лошо, защото в нашата човешка природа искаме, не искаме се стремим към съвършеното. Съвършеното за мен. Защото за друг същото това съвършено може и да не е. А аз бих го нарекъл мечта. Ето това е! Да търсиш, да намираш и да осъществяваш мечтите си. От това по-хубаво няма, или както казва нашия народ „Здраве му кажи!".

Не, не си фантазьор. Защо смятам така? Ето две-три думи от речника за чужди думи в българския език. Фантазия - въображение, странност, каприз, хрумване, понякога , подчертавам понякога и мечта. А сега – какво пише за думата фантазьор. Човек със силно въображение, несериозен човек.

Ето защо не съм съгласен, че си фантазьор. Ти просто имаш една мечта. И забележи – една неосъществена мечта. И това което много те е впечатлило в онзи хубав филм е следното. Първо – онзи начин на любене на главните герои във този филм. Кажи ми –

сега какво показват филмите по телевизиите и в кината. Нищо, ама нищо такова. Показват – да ме прости Господ, едно единствено така нареченото чукане. Отврат, отврат – защото и при животните го няма това.

Второ как актрисата, като партньорка в тази любовна сцена от филма върши нещата. Сигурен съм, че ги върши както никой мъж даже и не може да си представи и в най-горещите си фантазии. А защо точно нейния еротичен образ те е впечатлил толкова много. Цитирам те: "Тя го целува, гали го на всякъде, вие от екстаз". И още твои думи: „Едва ли има мъж на земята, който не би искал такава жена до себе си!". Да, това са твои думи, а не мои. Разбери, приятелю, че това са думите ти, които определят случващото се с теб. Сънуваш актрисата, като жена с която копнееш да изживееш онази любовна сцена, между един мъж и една жена, която както се казва е върхът на сладострастието. Да ама наяве – имаш настоящата ти съпруга. Ето ти го вътрешния ти конфликт. Казваш, че се любите перфектно със съпругата ти. Не ти вярвам! Перфектното за теб е във видяното във филма и в неканения за тебе еротичен сън. Защо ли си мисля, че не би поискал да имаш същото такова преживяване в любенето със съпругата ти? Считам, че точно това е необходимото за теб!

Да, ама те е страх. Много те е страх. Ако изведнъж поискаш това от жена си. Разбирам те, но не е необходимо да го поискаш изведнъж, защото така можеш да пожънеш конфликт. Казвам ти го в прав ред. Опасяваш се да не я нараниш, с това че я считаш, че не е добра любовница в леглото. И си прав.

Но има друго. Никога не е изтъркано правилото, златното правило, че съпругът е своеобразен учител на жена си в любенето. Но стига това да става с такт, търпение и много обич. Повтарям, такт търпение и много обич. Това жената се отпуска и е склонна да направи какво ли не, за да зарадва и ощастливи мъжа до себе си. Да ощастливи мъжа до себе си.

И така приятелю, опитай с тази моя рецепта. Повтарям – с такт, търпение и много обич и нежност. Но и с много човешка топлина. Няма начин сънят ти, който кой знае защо те измъчва, да не стане наяве. Тогава, сигурен съм в това, този сън ще се промени. Или ще го няма изобщо. Или вече ще сънувате жената, с която наистина сте изживели онова възделение.

А то е любовни ласки, навсякъде изпъстрени с любовния стон на задоволство, вече и на

двамата партньори. На Вас и съпругата Ви. Както се казва, може да звучи невероятно, но ще бъде факт. Пожелавам Ви го от сърце.

А за днешното довиждане избрах любовен стих написан от поета Марко Недялков:

„Сега разбирам, колко си красива,

Къде съм бил до тоя ден, къде!

Навън спокоен залез се разлива,

Гори в стъклата златното перде.

Гориш и ти в ръцете ми,

Ще падна

От удара на своето сърце.

На чувствата вълната безпощадна

Облъчва сякаш моите ръце.

В очите ни неистов пламък светва

Лежи дланта ти в мъжката ми длан.

А залеза с вълшебната си четка

Рисува ни на звездния екран!

Защо ли си мисля, че любенето ни ще бъде това, което си го направим самите ние. И ако го направим така, че да бъдем щастливи в него, то непременно ще го сънуваме. И двамата.